

plinær forfølgning ...«. Denne bestemmelse administreres i praksis meget restriktivt.

Bestemmelsen kan undtagelsesvist tænkes at være relevant i militære disciplinarsager, hvis der konkret foreligger afgørende hensyn, der med stor vægt kan begrunde, at den indberettede ikke skal have oplysning om identiteten på den, der har foretaget indberetningen (anonymisering).

Det forudsættes, at anonymisering af anmelderens navn i overensstemmelse med forvaltningslovens bestemmelse klart vil have undtagelsens karakter. Det må ved vurderingen tillægges væsentlig betydning, at den, der er indberettet i en disciplinarsag og dermed risikerer en disciplinær sanktion, også må have kendskab til samtlige sagens oplysninger for at kunne varetage sine interesser.

Til § 10, stk. 1-3

Langt de fleste – ukomplerede – disciplinarsager må forventes at blive behandlet og afsluttet på det møde, som den indberettede indkaldes til af disciplinarmyndigheden på baggrund af indberetningen, jf. § 10, stk. 3. Disse sager belyses af følgende eksempel og vil have følgende forløb:

En militær person er kommet for sent til tjeneste og er blevet indberettet. Disciplinarmyndigheden modtager indberetningen, indkalder den indberettede med oplysning om, at han er blevet indberettet for – i dette tilfælde – udeblivelse fra tjeneste/for silde møde, og at han er berettiget til at møde med en bisidder, jf. stk. 2.

Under mødet bliver indberetningen forelagt den indberettede, som typisk får lejlighed til at gennemlæse den og samtidig får at vide, at det er frivilligt for ham at udtale sig, jf. stk. 3.

Det er i stk. 1 præciseret, at det er disciplinarmyndigheden, der har ansvaret for, at sagen bliver tilstrækkeligt oplyst. Oplysninger kan bl.a. indhentes fra den indberettede.

Den indberettede får lejlighed til at udtale sig om de faktiske oplysninger, der har betydning for afgørelsen. Dette vil i almindelige udeblivelsessager i praksis betyde, at den indberettede får lejlighed til at forklare sig om udeblivelsen og baggrunden for den.

Herved er forvaltningslovens krav til partshøring opfyldt. Sagen kan herefter afgøres.

Hvis den indberettede har behov for at komme med en egentlig udtalelse, herunder f.eks. om grunden til, at han kom for sent, eller for at kunne dokumentere årsagen hertil, har han krav på det. Hvis den indberettede oplyser, at han har behov for yderligere tid til at få bekræftet sin forklaring om årsagen til det forsinkede fremmøde (togstandsning, oversvømmelse, lynned-

slag etc.), skal han have rimelig tid hertil. Disciplinarmyndigheden har mulighed for at fastsætte en frist, der efter omstændighederne kan være ganske kort.

Når de yderligere oplysninger er fremkommet, og de ikke giver disciplinarmyndigheden grundlag for supplerende undersøgelser, er processen afsluttet, og sagen kan afgøres. Herved er også forvaltningslovens krav til partshøring opfyldt.

Finder disciplinarmyndigheden efter at have hørt den indberettedes udlægning af sagen, at der er grund til at søge sagen yderligere oplyst, f.eks. ved at få indhentet oplysninger eller forklaringer fra andre, skal myndigheden lade disse undersøgelser foretage. Når oplysningerne foreligger, skal disciplinarmyndigheden indkalde den indberettede til et nyt møde, forelægge ham de nu fremkomne oplysninger, og give ham lejlighed til at udtale sig.

Alle tre skitserede forløb er omfattet af den foreslåede bestemmelse til § 10.

Efter § 20 i militær retsplejelov skal militære straffesager undersøges hurtigst muligt. Bestemmelsen gælder også for sager, der resulterer i et disciplinarmiddel. Det er ikke fundet nødvendigt at medtage en tilsvarende bestemmelse i lovudkastet, men det forudsættes, at disciplinarsager undersøges og behandles hurtigst muligt.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse tilsigter at løse det problem, der kan opstå, når en sag, der er rejst som en disciplinarsag, under den videre undersøgelse viser sig at rumme oplysninger, der gør det nærliggende at overveje, om sagen i stedet bør behandles som en straffesag efter militær straffelov.

Det foreslås, at dette spørgsmål i første omgang afgøres af disciplinarchefen. Er disciplinarchefen i tvivl, skal han forelægge sagen for auditøren til afgørelse.

§ 11, 1. punktum, vedrører den situation, hvor anmeldelsen behandles af en underordnet chef med disciplinære beføjelser, f.eks. en underafdelingschef. Hvis han er af den opfattelse, at sagen muligvis bør behandles som en straffesag, skal han forelægge spørgsmålet for disciplinarchefen, som herefter afgør, om sagen skal fortsætte som disciplinarsag eller forelægges auditøren til afgørelse af spørgsmålet. Der er således tale om en fravigelse af den almindelige regel om indberetning ad kommandovejen, jf. herved også princippet i militær retsplejelov § 42.

Behandles sagen umiddelbart af disciplinarchefen, f.eks. regimentschefen, er det ham, der tager stilling til, om sagen skal fortsætte som disciplinarsag eller forelægges auditøren.